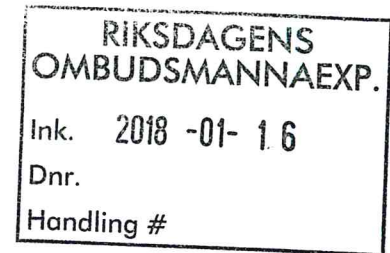

JO, Riksdagens ombudsmän

Stockholm den 16 januari 2018

Box 16327
103 26 Stockholm

Anmälare: Börje Ramsbro 380812-3933
Tranebergsvägen 112
167 44 Bromma

Anmälan är riktad mot näringsdepartementet och myndigheten Vinnova vad avser brott mot Regeringsbeslut N2016/02167/IF, bilaga 1

1. Anmälan i korthet

Regeringen har beslutat att avsätta 80 Mkr av skattemedel för ovan nämnda beslut att förvaltas av Vinnova i samverkan med PRV, bilaga 2/bilaga 21.1 och /bilaga 21.2. Medlen är avsatta för att sprida kunskap om de immateriella tillgångarnas betydelse och värde för utvecklingen av små- och medelstora företag. Till stöd för denna satsning åberopas SOU 2015:16 - Ökat värdeskapande ur immateriella tillgångar.

Närings- och innovationsminister, Mikael Damberg, har i samband med introduktionen av beslutet framfört att ett företags marknadsvärde till 80% omfattas av immateriella tillgångar, bilaga 2/bilaga 21.2. Regeringsbeslutet är undertecknat av Mikael Damberg och Anna Ax å regeringens vägnar, och det står att läsa, bilaga 1, citat:

"Immateriellrätten måste i högre utsträckning bli ett tydligt verktyg för att skapa värde. Detta är avgörande för svenska aktörers möjlighet att konkurrera och göra affärer på en global marknad."

Man måste kunna förutsätta att tjänstemän inom näringsdepartementet, myndigheten Vinnova och verksamheter som kontrolleras av staten skall förstå och vara väl medvetna om ovan nämnda utredning och regeringsbeslut. Man borde också kunna förutsätta att dessa intentioner och strävanden fullt ut genomsyrar verksamheter som är kontrollerade eller ägda av staten.

Denna anmälan har tillkommit till följd av flagranta brott som direkt motverkar ovan nämnda regeringsbeslut. Dessa brott kan härledas till de av regeringen utsedda ledamöterna i styrelsen för den statligt kontrollerade Stiftelsen Industrifonden och övriga närstående ansvariga beslutsfattare.

I en rättslig tvist mellan mig, Börje Ramsbro, och Stiftelsen Industrifonden har de av regeringen utsedda ledamöterna i styrelsen undanhållit immateriella tillgångar till ett värde på ca 100 Mkr genom falsk skriftlig och muntlig bevisning. Till följd av detta förlorade jag tvisten och dömdes att bära Industrifondens rättegångskostnad, som slutligen uppgick till ca 5 Mkr.

2. Grunder för anmälan

Dåvarande generaldirektören för Vinnova, Charlotte Brogren, var tillika regeringens representant som styrelseordförande i Industrifonden. Därtill var ett kansliråd vid näringsdepartementet, Katarina Green, tillsatt av regeringen som styrelseledamot i Industrifonden. Även övriga styrelsemedlemmar i Industrifonden är tillsatta av regeringen. Av detta framgår att regeringen har inflytande och kontroll över Industrifondens verksamhet.

Man ska kunna lita på att de av staten utsedda ledamöterna har till uppgift att försäkra sig om att beslut tagna av regeringen skall finna tillämpning inom Industrifondens löpande verksamhet, direkt och indirekt. Således skall regeringsbeslutet finna tillämpning i tvisten mellan mig och Industrifonden, vad avser de immateriella tillgångarnas värde och betydelse.

Charlotte Brogren och Katarina Green samt övriga styrelseledamöter har löpande informerats om tvisten och de uppenbara lagbrotten om undanhållande av de immateriella tillgångarna. Det borde ligga i deras intresse att värna om min upphovsrätt till de immateriella tillgångarna, precis som man är ålagd att göra med alla andras. I regeringsbeslutet lämnades följande ställningstagande, bilaga 1, citat:

"Utvecklingen av digital teknik har skapat mycket goda förutsättningar för allmänheten att ta del av kreativt innehåll och upphovsrättsligt skyddat material. Det har samtidigt skapat en ny infrastruktur för upphovsrättsintrång. Mot bakgrund av detta anser regeringen att särskilda informations- och kunskapssatsningar bör genomföras för att värna upphovsrätten och stärka svensk näringsverksamhet."

Det kan förväntas att av staten kontrollerade verksamheter föregår med gott exempel och värnar om upphovsrätten. Det har inte skett i tvisten mellan mig och Stiftelsen Industrifonden.

3. Rättsliga omständigheter

Jag stämde Industrifonden vid Stockholms tingsrätt, mål nr T 7855-12, med krav på ekonomisk ersättning för 30.000 aktier i mitt dåvarande dotterbolag System 3R International AB. Industrifonden har inte under alla år kunnat uppvisa något förvärvsavtal för den aktuella aktieposten, vilken hade ett marknadsvärde på ca 58 Mkr vid årsskiftet 1993/1994.

Domstolen har i domskälen sammanfattat mitt sakkunnigvittnes utsaga enligt följande, citat:

"Kjell Öhrström har däremot gjort en annan bedömning och uppgett att Koncernen hade osynliga övervärden i bland annat patent och varumärken. Kjell Öhrström hade bedömt att priset för Koncernen i december 1993 vid en ordnad, väl förberedd och internationellt riktad försäljning borde ha uppgått till 150-200 miljoner kronor."

Då Industrifonden och de övriga två parterna, Företagskapital AB och Håkan Nordquist, tog över ett igång varande lönsamt företag uppgick alltså värdet av de immateriella tillgångarna till ca 120-160 Mkr. Detta uppskattas utifrån uppfattningen att ett företags marknadsvärde omfattas till 80% av immateriella tillgångar, se [bilaga 2/bilaga 21.2](#).

Enligt ett för mig hemligt avtal från den 3 december 1993 mellan bankerna och "förvärvarna" av dotterbolaget System 3R International AB hade det träffats en överenskommelse angående de immateriella rättigheterna enligt följande, [bilaga 2/bilaga 7 punkt 3.1](#), citat:

"Nordquist och Företagskapital skall tillse att de för International nödvändiga patent- och immaterialrätter som ägs av Holding kostnadsfritt överförs till International."

Efter denna överföring av de immateriella rättigheterna "förvärvades" sedan aktierna i System 3R International AB för en köpeskilling på 1 kr per delpost aktier och köpare, [bilaga 2/bilaga 11](#). "Förvärvet" skedde utan något som helst giltigt förvärvsavtal för **totalt 3 kronor**. Enligt domskälen ovan hade företaget ett marknadsvärde som borde ha **uppgått till 150 - 200 Mkr**.

4. Industrifondens brott mot upphovsrätten

Industrifonden har undanhållit det verkliga marknadsvärdet som alltså uppgick till 150 - 200 Mkr. Enbart kravet på att överföra de immateriella rättigheterna kostnadsfritt från mitt hundra procentigt ägda System 3R Holding AB till dotterbolaget System 3R International AB strider mot regeringsbeslutet om att styrelsen skall "värna om upphovsrätten". Regeringens representanter i Industrifondens styrelse har haft uppdraget att verkställa regeringens beslut och intentioner.

System 3R-Koncernen var ett högteknologiskt globalt företag grundat på mina patent och varumärken, samt på de immateriella tillgångarna inom det operativa dotterbolaget System 3R International AB. Jag fråntogs ett igång varande lönsamt företag, med stor utvecklingspotential, utan någon som helst ersättning. Koncernens omfattning framgår av företagspresentationen, [bilaga 2/bilaga 15](#), som publicerades juni 1994 och visar det företag jag hade skapat under 25 år, det som fråntogs mig utan ersättning.

5. Felaktigt domslut

Till följd av EMR-reformen har det inte i detta mål lämnats prövningstillstånd för omprövning i Svea hovrätt. Detta trots att tvisten gällde 58 Mkr och att motparten Industrifonden, bevisligen, åberopat falsk skriftlig och muntlig bevisning, vilken har varit helt avgörande för målets utgång.

Enbart villkoret att de immateriella rättigheterna skulle överföras kostnadsfritt borde ha resulterat i en omprövning av målet i hela dess vidd. Även den förfalskade muntliga och skriftliga bevisningen borde ha resulterat i omprövning av målet i hela dess vidd enligt RB 51 kap 1§, se bilaga 2 punkt 1.2.

Regeringsbeslutet att avsätta 80 Mkr för att sprida kunskap om de immateriella tillgångarnas värde och betydelse har helt motverkats av den statliga Stiftelsen Industrifonden. Det borde styrelsen ha reagerat på, inte minst för att värna om min upphovsrätt.

Jag bifogar en komplettering av min resningsansökan. Där åberopar jag delar av den falska skriftliga och muntliga bevisningen, som ledde fram till att jag förlorade tvistemålet på falska grunder, bilaga 2. Denna inlägga överlämnades till Charlotte Brogren i hennes roller som generaldirektör för Vinnova och som styrelseordförande för Industrifonden, bilaga 3. Även styrelseledamoten, kanslirådet vid näringsdepartementet, Katarina Green blev informerad, bilaga 4.

Som vanligt bemöttes dessa skrivelser med tystnad.

6. Regeringen och myndigheten Vinnova främjar grov ekonomisk brottslighet.

Jag har skapat en global koncern som resulterat i tiotusentals jobbår i sysselsättning och många miljarder i exportintäkter för det svenska samhällets välfärd. Företaget fortsätter än idag att skapa intäkter som till största delen grundas på mina immateriella rättigheter, patent och varumärken.

När jag nu utsatts för grov ekonomisk brottslighet borde myndigheter och staten vara lyhörda och vilja gå till botten med hur detta kan vara möjligt i dagens Sverige. I stället har jag bemötts av undanflykter och tystnad. Jag hävdar att myndigheten och staten främjar den dolda ekonomiska brottsligheten. I detta fall gäller att brotten har begåtts inom en statligt kontrollerad verksamhet med representanter i styrelsen från myndigheten Vinnova och näringsdepartementet.

Enligt Förvaltningslag (1986:223) gäller följande, citat:

4 § Varje myndighet skall lämna upplysningar, vägledning, råd och annan sådan hjälp till enskilda i frågor som rör myndighetens verksamhetsområde. Hjälpn skall lämnas i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet.

Frågor från enskilda skall besvaras så snart som möjligt.

Om någon enskild av misstag vänder sig till fel myndighet, bör myndigheten hjälpa honom till rätta.

5 § Myndigheterna skall ta emot besök och telefonsamtal från enskilda. Om särskilda tider för detta är bestämda, skall allmänheten underrättas om dem på lämpligt sätt.

Myndigheterna skall också se till att det är möjligt för enskilda att kontakta dem med hjälp av telefax och elektronisk post och att svar kan lämnas på samma sätt.

Börje Ramsbro

En myndighet skall ha öppet under minst två timmar varje helgfri måndag-fredag för att kunna ta emot och registrera allmänna handlingar och för att kunna ta emot framställningar om att få ta del av allmänna handlingar som förvaras hos myndigheten. Detta gäller dock inte om en sådan dag samtidigt är midsommarafton, julafton eller nyårsafton. Lag (2003:246)

Av lagen framgår att jag har rätt till en öppen dialog och möten med ansvariga inom stat och myndigheter. Denna rätt har förnekats mig, vilket har gagnat den dolda ekonomiska brottslighet jag utsatts för.

Myndigheterna Vinnova och PRV har enligt regeringsbeslut, bilaga 1, fått i uppdrag att värna om upphovsrätten. Detta kan inte tolkas på annat sätt än att generaldirektören för Vinnova, Charlotte Brogren, skulle ta med sig detta uppdrag i rollen som styrelsens ordförande för Industrifonden.

Jag förlorade tvisten med Industrifonden till följd av att Industrifonden helt delegerat försvaret till advokat Hans Bagner. Bagner har i målet gjort bruk av falsk skriftlig och muntlig bevisning. Jag begärde på nytt möte med Charlotte Brogren, efter att hon hänvisat tillbaka till ombudet Bagner.

Jag har givetvis förlorat allt förtroende för Hans Bagner efter hans lagstridiga processföring, och jag ansåg att Vinnova måste få kännedom om hur immateriella tillgångar för mer än 100 Mkr undanhållits genom falsk bevisning. Via mejl och brev till Charlotte Brogren den 6 september 2017 begärde jag på nytt ett möte, bilaga 5.

Oavsett vilken information jag lämnade till Charlotte Brogren och övriga medlemmar i Industrifondens styrelse var det ingen som tillmötesgick min begäran om ett möte för att diskutera de uppenbara lagbrotten och ombudets oseriösa processföring. Detta har nu resulterat i min begäran om resning, bilaga 2.

7. Leif Callenholm tf generaldirektör för Vinnova

Efter att Charlotte Brogren hastigt lämnat sin befattning i Vinnova har jag tagit kontakt med tf GD Leif Callengren och även begärt ett möte med honom för att redovisa hur jag fråntagits mina immateriella tillgångar. Jag ansåg att Vinnova som fått i uppdrag att sprida kunskap om de immateriella tillgångarnas värde och betydelse enligt regeringsbeslut, bilaga 1, borde få kännedom om hur verkligheten ser ut för oss innovatörer och entreprenörer.

På nytt bemöttes jag av samma negativa inställning och ovilja att ställa upp på ett möte. Callenholm svarade visserligen, men avböjde att träffas för att få ta del av hur vi innovatörer och entreprenörer fråntas upphovsrätten till våra immateriella tillgångar, i detta fall med statlig inblandning.

Leif Callenholm avvisade slutligen min begäran om möte med, citat:

"Vi har inte något mer att tillägga i ärendet.

Med vänliga hälsningar

Registraturen"

Detta är Vinnova i ett nötskal, en arrogant och byråkratisk koloss som ger svar utan empati och utan vilja till förståelse, bilaga 6.

8. Vilket ansvar vilar på näringsdepartementet?

Jag har tillställt närings- och innovationsminister Mikael Damberg flera brev och mejl med information om de lagstridigheter som framkommit i min tvist med Stiftelsen Industrifonden. Inte vid något tillfälle har Mikael Damberg eller någon från departementet behagat svara på följande brev:

Bilaga 7, Brev till Mikael Damberg den 18 maj 2016

Bilaga 8, Brev till Mikael Damberg, 2017-01-09

Bilaga 9, Mejl och brev till Mikael Damberg, 22 januari 2017

Bilaga 10, Brev till Mikael Damberg, 8 maj 2017.

Då näringsdepartementet hade en egen representant, Katarina Green, i Industrifondens styrelse, borde Mikael Damberg ha delegerat ärendet till henne i vederbörlig ordning om delegering av ansvar. Dessutom tillhör Vinnova Mikael Dambergs ansvarsområde. Vinnova uppstår dessutom ansvaret för regeringsbeslutet om satsningen på de immateriella tillgångarna, bilaga 1.

Att det satsas 80 Mkr på information om värdet av de immateriella tillgångarna samtidigt som det inom ansvarsområdet finns en verksamhet som helt negligerar värdet av dessa tillgångar, är en problemställning som måste redas ut och besvaras av ansvarig inom departementet.

9. Sammanfattning

Jag är vare sig rättshaverist eller samhällsfientlig. Jag har bestämt mig för att avslöja den intellektuella dolda ekonomiska brottsligheten som frodas tack vare bristande ansvar och misstänkt vänskapskorruption. När inte myndigheter och regeringar är beredda att medverka till en öppen dialog med parter som drabbas, då kan detta tolkas som att det lämnas fri lejd för ekobrottslingarna.

Den dolda ekonomiska brottsligheten är förödande för det svenska samhället och välfärden. Vad som framkommit genom avslöjanden från skatteparadiserna den senaste tiden är endast toppen på ett isberg av vad de välbärgade förmår att prestera.

EMR-reformen gagnar den dolda ekonomiska brottsligheten, då hovrätten i syfte att nedbringa den egna belastningen inte lämnar prövningstillstånd. Det torde vara fallet i min tvist med Industrifonden av vad som framgår av min resningsinlägga, bilaga 2.

Skall jag tvingas leva resten av livet på existensminimum och bära bördan av att ha blivit djupt kränkt och bedragen av finanseliten/klipparna och staten, som tack för att jag ärligt ställt upp till gagn för samhällsutvecklingen? Ska jag inte få chansen att redogöra för min situation för att stat och myndigheter inte ens kan avsätta en kort stund för ett möte? Jag är en innovatör och entreprenör som har mycket att berätta om den dolda ekonomiska brottsligheten, som kan vittna om ett samhälle som givit upp i kampen mot

Börje Ramsbro

den ekonomiska brottsligheten. Detta borde vara av stort intresse för staten att få ta del av.

Jag yrkar på att JO medverkar till att det kommer till stånd ett konstruktivt möte med myndigheten Vinnova och med Industrifondens styrelsemedlemmar, eller i vart fall på något sätt en konstruktiv dialog runt mina inlagor samt den uppkomna situationen om de immateriella tillgångarnas värderingar och betydelse för näringslivets utveckling och framtid.

Med vänlig hälsning

Börje Ramsbro

Bilaga:

1. Regeringsbeslut N2016/02167/IF
2. Inlaga till Högsta domstolen mål nr Ö146517, 2017-08-10
3. Brev till Charlotte Brogren, 2017-08-22
4. Brev till Katarina Green, 2017-08-22
5. Mejl och brev till Charlotte Brogren och brev till Hans Bagner, 2017-09-06
6. Brev till Leif Callenholm, 2017-11-20
7. Brev till Mikael Damberg, 2016-05-18
8. Brev till Mikael Damberg, 2017-01-09
9. Mejl och brev till Mikael Damberg, 2017-01-22
10. Brev till Mikael Damberg, 2017-05-08